

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 5.

Anden Session.

7de Mode.

Mandagen den 14de October.

Protokollen for forrige Mode blev oplæst.

Formanden: Den høitærede Krigsminister har Ordet.

Krigsministeren: Efterat Krigsministeriet havde meddeelt Overcommandoen for den active Armees den af Landstinget d. 7de October tagne Beslutning, at udtale Landstingets Tak til den danske Kriger, har Krigsministeriet fra den commanderende General, Generallieutenant Krogh, modtaget en Skrivelse, dateret Slesvig d. 12te October, som jeg udbeder mig Tilladelse til at oplæse. Den lyder saaledes:

„Ved Krigsministeriets Skrivelse af 8de dennes er Armeens Overcommando bleven sat i Kundskab om den Tak til Hæren, som Landstinget saavel som Folkethinget eensstemmigen har vedtaget. Ved Dags Befaling af Dags Dato har den commanderende General kundgjort denne hædrende Anerkjendelse for Armeen og fordeelt de modtagne Aftryk af begge Thingenes Forhandlinger i nævnte Henseende.

Armeen har med dyb Paasjonnelse modtaget denne Hilsen fra Folkets Udvalgte.

Sit betydningsfulde Kald sig vel bevidst, stræber Armeen at vinde sin Konges Tilfredshed, sit Fædrelands Held.

Til os Alle have Rigsdagens Ord lydt opmuntrende, og de ville styrke Soldaten til ny Bedrift.

Med den Almægtiges Bistand ville vi høste Frugten af vort Dagværk.

Overcommandoen tillader sig at bede Ministeriet, at bringe Udtrykket af Armeens Følelser og Stemning til Rigsdagen.“

Formanden: Paa Dagsordenen staaer til Behandling Forslag til Lov angaaende Afhændelse af det til Lehn, Stamhuse og Fideicommisser hørende Bøndergods. Det er til første Behandling Sagen foretages, og jeg tør maaskee bringe i Erindring, at Gjenstanden for den første Behandling er Sagen i dens Almindelighed, og at vel Detailler og Specialiteter kunne komme under Forhandling, men kun i al Korthed og for derved at bebude Tillæg eller Forslag til Lovudkastet.

Orsted: Jeg har allerede, da dette samme Lovudkast ved forrige Rigsdag blev behandlet, udførligt udtalt mig om Sagen. Jeg skal ikke gjentage de flere Erindringer, som jeg har fremsat derimod, men blot gjøre nogle Bemærkninger, angaaende de Grundpunkter, med Hensyn til hvilke jeg ikke kan være enig i det forelagte Forslag. Det er meget langt fra mig ikke at interessere mig for Fæstegodsets Overgang til Selveiendom, og jeg er endnu i Særdeleshed af den Mening, som jeg altid har været, at det saavel paa Lehn- og Fideicommissgods, som paa andet offentligt Gods er i alle Vedkommendes Interesse, at det navnlig for Lehn- og Fideicommissbesidderen, med Hensyn til at han ved Godssets Tiltrædelse er bunden ved en Mængde gamle Fæstebreve, som gjælde for Vedkommendes Livstid, hvorved Formanden ofte kun har betinget ringe aarlige Indtægter, for at faae desto større Indfæstning, kan være meget fordeelig, at der